

Sygn. akt II Cz 924/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia - SO. W. Damaszkowski/ spr/.

Sędziowie- SO J. Jakubowska

SO M. Lechowska

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2013 roku w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w B.

przeciwko R. R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 5 listopada 2013 r. sygn. akt I C 1150/13

postanawia:

zażalenie oddalić

.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 roku umorzył postępowanie w sprawie o zapłatę kwoty 691,81 zł oraz zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej 232 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sąd I instancji wskazał, że pozwana otrzymała odpis pozwu w dniu 1 sierpnia 2013 roku, a 8 sierpnia 2013 roku zapłaciła należność. Strona powodowa w związku z tym cofnęła powództwo, ale domagała się zwrotu kosztów procesu. Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu sąd wyjaśniał, że pozwana traktowana jest jak strona przegrywająca spór skoro spełniła świadczenie po wniesieniu pozwu. Mimo trudnej sytuacji majątkowej pozwanej nie zachodziły szczególne okoliczności przewidziane w art. 102 k.p.c. do nieobciążenia R. R. kosztami przegranej sprawy. Pozwana przy tym jest właścicielką lokalu o powierzchni 54 m² i dysponuje stałym dochodem.

W zażaleniu R. R. zaskarżyła rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie 2 postanowienia wnosząc o nieobciążenie jej tymi kosztami na rzecz strony powodowej. Skarżąca wskazała, że zarabia netto 1181 zł i posiada na utrzymaniu 3 letniego syna. Poności wysokie koszty opłat za lokal, przedszkole i spona kredyt w ratach po 100 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie .

Słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. za stronę przegrywającą sprawę należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie i zaspokoił roszczenie istniejące w chwili wytoczenia powództwa. W zażaleniu pozwana nie podważała tej zasady, a odwoływała się do swojej trudnej sytuacji materialnej.

Powołany przez Sąd I instancji przepis art. 102 k.p.c. upoważnia w wypadkach szczególnie uzasadnionych do zasądzenia od strony przegrywającej spór tylko części kosztów albo do nieobciążania jej w ogóle kosztami. Przewidziane w nim reguły stanowią odstępstwo od ogólnej zasady - zawartej w art. 98 § 1 k.p.c. - powiązania obowiązku zwrotu kosztów z wynikiem procesu i urzeczywistniają zasadę słuszności. Analizując sytuację procesową i materialną pozwanej Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do nieobciążania pozwanej kosztami procesu .

Zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. zależy od swobodnej decyzji sądu meriti i związane jest z dyskrejonalną władzą sędziowską czyli tak zwanym uznaniem sędziowskim. Sąd Odwoławczy jedynie wyjątkowo posiada możliwość korygowania rozstrzygnięcia o zastosowaniu, bądź braku zastosowania art. 102 k.p.c. w ramach kontroli rozstrzygnięcia sądu. Podkreśla się, że tego typu rozstrzygnięcie może być podważone przez sąd wyższej instancji tylko wówczas, gdy jest rażąco niesprawiedliwe, a reguły sprawiedliwościowe zostały w sposób oczywisty naruszone (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2013 r. V CZ 130/12). Sama ciężka sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej spór nie stanowi podstawy do nieobciążania kosztami na rzecz przeciwnika, który wygrał proces.

Pozwana posiada zadłużenie związane z utrzymaniem części wspólnych nieruchomości i kosztów zarządu. W trakcie procesu część zadłużenia uregulowała to zadłużenie. Strona powodowa w związku z wszczęciem procesu poniosła jednak koszty opłaty od pozwu oraz zastępstwa prawnego, których trafnie może się obecnie domagać. W związku z powyższymi okolicznościami Sąd Okręgowy ocenił, że nie zachodzą podstawy do odstąpienia od obowiązku zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu mimo niewielkich dochodów pozwanej i konieczności utrzymania syna.

Z powyższych względów na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397§ 2 k.p.c. zażalenie, jako bezzasadne oddalono.